

ΣΤΗ «ΓΗ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ»

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Ν. Β. ΣΚΛΗΡΟΥ

Τὸ Ἰσραήλ εἶναι Χώρα θερμότερη καὶ ξηρότερη τῆς Ἑλλάδος, ἄδενδρος καὶ ὄχι τόσον ὀρεινή διότι τὰ ὄρη τῆς Παλαιστίνης κατέχονται κυρίως ἀπὸ τοὺς Ἰορδανοὺς. Εἶναι γυμνὰ ὅπως ὁ Ὑμητός. Μόνον ἡ ἀνοιξιάτικη πρασινάδα καὶ ἡ σύγκρισις μετὰς περίξ τῆς Παλαιστίνης ἐρήμους δικαιολογεῖ τὴν ὀνομασίαν «Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας».

Ἡ πρώτη ὕψις: λιμανιῶν, πόλεων, χωρίων, ἀγροικιῶν, ἀσφαλτοστρωμένων δρόμων, ἐργοστασίων καὶ λοιπῶν μεγάλων ἔργων δίδει τὴν ἐντύπωσιν Ἀμερικῆς.

Ἡ μόρφωσις, ἡ ἐλευθερία, ἡ καθαριότης, ὁ πολιτισμός, συμπληρῶνουν τὴν εἰκόνα μιᾶς προηγμένης χώρας. Ἡ δημοκρατικὴ ἐλευθερία τῆς ποικίλης κοινοτικῆς ὀργανώσεως (Κιμπούτες, Μοσάβ Ἰδιωτικά κ.λ.π.) εἶναι ἀξιοζήλευτος καὶ ἀξιωματικὸς.

Ἡ γεωργία τοῦ Ἰσραήλ ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἰδικήν μας ἀπὸ ἀπόψεως ποικιλίας μεσογειακῶν προϊόντων. Ἰσχυρῶν ὅλα τὰ πελαϊὰ εἶδη: Στάρι, κριθάρι, ἀμπέλια, ἐλητές, ὀπωρόδενδρα, ἐσπεριδοειδή, καπνός, λαχανικά, μπανάνες. Ἐχουν ἐπὶ πλέον εἰσάγει ὅπως καὶ ἐμεῖς τὸ βυμπάκι, ρύζι καὶ ζαχαρότευλα. Ὅλα σχεδὸν αὐτὰ καλλιεργοῦνται εἰς πεδινὰ ἢ ὁμαλὰ ἐδάφη ἐπιδεκτικά μηχανοκαλλιεργείας. Ὁ μηχανικὸς ἐξοπλισμός τοῦ Ἰσραήλ εἶναι πολλαπλάσιος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκεῖ πού δὲν τοὺς φθάνουσι ἐπίσης εἶναι ἡ ἐπιστήμη, γεωργικὴ κλπ. Ἐκατοντάδες εὐρωπαίων ἐπιστημόνων ἐργάζονται σὲ πλήρως ὀργανωμένα ἰδρύματα ἐρεῦνης.

Πάντως ἡ τεχνικὴ τῆς καλλιεργείας δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν δικήν μας διότι εἶναι ἥδη γνωστὴ εἰς ὅλους τοὺς ἐπιστήμονας.

Ἡ μηχανικὴ καλλιέργεια καὶ τὰ ἀφθονα λιπάσματα καὶ τὰ ἀρδευτικά ἔργα δὲν εἶναι ἐφευρέσεις ἀλλὰ ζήτημα μέσων.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀγελαδοτροφίας καὶ ἰδίως τῆς πτηνοτροφίας εἶναι ἐπίσης ζήτημα μέσων ἀλλὰ καὶ ἀνάγκης νὰ διατραφῇ

ἕνας ἀστικὸς πληθυσμὸς μὲ βορειοευρωπαϊκὰς συνθηκὰς (κρεωφαγίας, γαλακτοτροφίας κ.λ.π.). Μᾶς ἀνέφερον ἐπίσης μεγάλες τινὲς ἀποδόσεις προϊόντων, κάπως σπανιότερες στὴν Ἑλλάδα, βασιζόμενες στὴν ἀφθονὴν χρῆσιν λιπασμάτων καὶ νεροῦ. Στὴν ἐκμηχανισμένη ὁμῶς γεωργίᾳ δὲν ἔχουν σημασία τὰ ρεκόρ τῆς ἀκαθαρσίτου παραγωγῆς ὅσον τὸ κόστος αὐτῆς, τὸ ὅποῖον δὲν ἦτο εὐκόλον νὰ ἐξακριβωθῇ.

Τὴν ποιότητα τῶν προϊόντων τὴν ὁποίαν ἦτο εὐκόλον νὰ ἐλέγξωμεν τὴν εὐρομένη κατωτέραν τῶν Ἑλληνικῶν. Καὶ ἐκεῖ πού εἶναι καθυστερημένοι οἱ Ἰσραηλιτῆς, περισσότερο ἀπὸ ἡμᾶς, εἶναι ἡ καλλιέργεια τῶν ὀρεινῶν.

Οἱ πανάρχαιες πεζοῦλες εἶναι γέρουσες, ἐγκαταλελειμένες καὶ πολλὰ ἐλαιόδενδρα τελείως ἀπεριποίητα. Καταβάλλουν βεβαίως μεγάλες προσπάθειες ἀλλὰ τ' ἀποτελέσματα εἶναι πενιχρά διότι τὰ μηχανικά μέσα εἶναι ἄχρηστα στὰ πετρώδη ἐδάφη τῶν βουνῶν, τὸ δὲ συγκρατούμενον ξηρικοὺν ἔδαφος κοστίζει τοιούτοτρόπως περισσότερον ἀπὸ τὴν ἀξίαν ἐνὸς πεδινοῦ πορτοκαλεῶνος, (ὅπως μᾶς ἐξήγησαν).

Πρακτικὴν ἀπόδειξιν τοῦτου διεπίστωσα μόλις ἐπέρασα τὰ σύνορα τῆς Ἰορδανίας. Οἱ ὄρειοι Ἀραβες τῆς Βηθλεέμ διατηροῦν χειροποίητες (μὲ τὸν κασιμῶ) καταπράξεις πεζοῦλες μέχρι τῆς κορυφῆς τῶν βουνῶν, τὰ δὲ ἐλαιόδενδρα κλαδευμένα καὶ χλοερὰ σὰν πορτοκαλιές.

Ἐπίσης τὸ μυστικὸν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἰσραήλ ἐπιτυχὸς καλλιέργειας εἰς τὴν ἐρημον τοῦ Νιγκέβ (ἡ ὁποία δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄμμου ἀλλὰ ἀπὸ ξηρὸν γόνιμον ἔδαφος) εἶναι ἡ διὰ τεραστίων ἔργων μεταφορὰ ἀρδευτικοῦ ὕδατος.

Ἄλλο παράξενο τοῦ Ἰσραήλ εἶναι ἡ ὑπερβολικὴ ὀκρίβεια, ἡ ὁποία δὲν ὑπάρχει σὲ κανένα μέρος τοῦ κόσμου παρ' ὅλην τὴν αὐξησιν τῶν τιμῶν κατὰ τὴν τουριστικὴν